

Tarp
dangaus
ir žemės

Erica
Orloff

Knygute.lt

Erica Orloff

TARP DANGAUS IR ŽEMĒS

Romanas

Versta iš: Erica Orloff, Freudian Slip, Harlequin Books, 2009

© Erica Orloff, 2009

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Sandra Siaurodinė, vertimas iš anglų kalbos, 2013

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2013

ISBN 978-609-406-708-2

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2014

Dviem į rojų iškeliavusiems žmonėms, apie kuriuos labai dažnai galvoju, Robertui ir Irenai Kaningamams, atminti

1

Keitė Derbi leipėjo nuo rugpjūčio karščio, todėl nusprendė, kad greitkelis šįvakar – ne jos jėgoms. Per daug išmetamųjų dujų, per daug suodžių, per daug namo skubančių vairuotojų, nors jau septinta vakaro. Ji kilstelėjo ranką stabdydama taksi ir nusišypsojo, nes vienas automobilis tuoj pat pasuko prie šaligatvio ir sustojo šalia.

– Tikriausiai man šiandien sekasi, – sumurmėjo Keitė. Ji atidarė dureles, klestelėjo ant sėdynės, nuslydo į vidurį ir pasitaisė prisėstą sijoną. – 20-oji gatvė, tarp Pirmosios ir Jorko.

Taksistas žilų gijų išmarginta juoda barzda, rusva oda ir karališka nosimi linktelėjo turbanu papuoštą galvą, įjungė skaitiklį ir įsiliejo į transporto srautą.

Keitė atsilošė mėgaudamasi kondicionieriaus atvėsintu vėjeliu, glostančiu drėgną odą. Ji susikėlė plaukus ir susuko juos į laisvą kuodą, apnuogindama sprandą vėsaus oro glamonėms. Žvilgsnis klaidžiojo po originalų automobilio saloną. Dalai Lamos, vilkinčio aukso spalvos vienuolio drabužiais, nuotrauka buvo

prisegta sąvaržėle prie dešiniojo saulės skydelio, romus šventojo veidas šypsojosi Keitei. Nefrito spalvos Budos statulėlė kinkuojančia galva buvo patupdyta ant prietaisų skydelio ir džiaugsmingai linkčiojo sulig kiekvienu geltonojo taksi judesiu. Ametisto rožinis kabėjo ant užpakalinio vaizdo veidrodėlio, prie kryžiaus prikaltas sidabrinis Jėzus švelniai sūpavosi. Popiežiaus Jono Pauliaus II nuotrauka buvo priklijuota lipnia juostele prie daiktadėžės, popiežius laikė iškėlęs ranką, tarsi laimindamas tikinčiuosius. Sprendžiant iš turbano, jei Keitė neklydo, taksistas buvo sikhas¹. Tik gyvenantis Niujorke.

Keitė palinko į priekį.

- Jūsų taksi man primena Jungtines Tautas.

Taksistas pažvelgė į ją veidrodėlyje ir nuoširdžiai nusijuokė.

- Mano žmona - gera katalikė. Mano sūnus - budistas. O aš manau... Dievas myli mus visus.

- Tikriausiai jūs teesus. - Keitė pasislinko ar-

¹ Sikhizmas - monoteistinė religija, kurią pagrindė Guru Nanakas, gimęs 1469m. Talvandi (dabar Pakistanas), itin pabrėžęs žmonių lyčių lygybę (čia ir toliau - vert. pastabos).

čiau priekinių sėdynių ir parėmusi galvą ranka žvilgtelėjo į taksi priekį. Girdėjo, kaip skandalingiausias pasaulyje nepraustaburnis laidos vedėjas kaitina klausytojus per radiją.

- Dievas myli visus. Net jį. - Keitė linktelėjo į radiją.

Moteris pasiekė orgazmą eteryje - Keitė nė nenumanė, tikrą ar suvaidintą.

- O, jis pakvaišėlis, - su indišku akcentu ištarė taksistas. - Paaa-kvaišęs.

Taksi nuaidėjo gergždžiantis Džuliano Šo balsas.

- Girdėjote orgazmą. Gyvai. Sultingoji Lana, karščiausia lesbietė pornografijos žvaigždė visame pasaulyje, ką tik pamylėjo Džoną Džouns oraliniu būdu. Mano studijoje. Štai čia. Ant mano sofos. Tiems, kurie manęs klausotės, pasakysiu: jei nepažįstate Lanos, ji yra dieviškai graži, neįtikėtina karšta brunetė, nešiojanti 42 dydžio liemenėlę, o Džena - šviesiaplaukė sekso deivė, nužengusi iš jūsų nežabotų fantazijų. Audrinantis vaizdelis. Suknistai audrinantis. Vaikeli, jei ši sofa galėtų kalbėti... Nagi, Džena... ar suvaidinai, ar patyrei orgazmą iš tikrųjų?

- Kaip galite jo klausytis? - Keitė pasiteiravo

taksisto. Ji tik puse ausies klausėsi radijo, Džulianui Šo peršokus prie kitos savo mėgstamiausios temos - tyčiojimosi iš gėjų.

- Man visada smalsu, ką jis dar iškrės.

- Bet jūs toks dvasingas žmogus... - Keitė mostelėjo į religinius atvirukus ir statulėlę. - Noriu pasakyti... jis labai, *labai* vulgarus.

- Man regis, Dievas turi humoro jausmą. Galbūt... galbūt šis pakvaišėlis įkūnija visą Ameriką - tai, kas joje yra geriausia ir blogiausia. Klausausi jo, nes noriu suprasti šią šalį.

- Ameriką? - Keitė pakreipė galvą. - Šis vaitinas padeda jums suprasti Ameriką?

- Taip, taip, taip. - Taksistas energingai palinkėjo galva. - Jis ir yra Amerika. Jis pamišęs chaosą valdantis pusdievis.

Keitė nusišypsojo.

- Na, tiesiog privalau išgirsti šią teoriją.

Taksi sustojo prie šviesoforo, taksistas pasisuko į Keitę.

- Jis yra Amerika. Jis - tai, kuo žavisi jūsų šalis. Įkūnija abi puses. In ir Jan.

Keitė suraukė nosį.

- Hm... kol kas nežvelgiu logikos. Abi pusės? Lesbietės ir pornografijos žvaigždės? Lesbietės ir gėjai? Nesuprantu.

- Ne. Amerika labai mėgsta seksą. - Taksistas mostelėjo per langą į parduotuvę Penktajame aveniu, kurios vitrinose stovėjo futuristiniai akį traukiantys manekenai, beveidžiai, bet pabrėžtinai seksualūs, erotiškai. Išdabinti drabužiais, kurie išryškino atsikišusias kūno dalis. Vis dėlto bendras įspūdis buvo keistas - tarsi manekenai būtų dvilyčiai.

Keitė įsistebeilijo pro langą. Persijungė šviesoforo signalas ir taksi nurūko palei vitrinas.

- Taip, Amerika tai mėgsta.

Kita vitrina buvo „Gucci“², netrukus jie pravažiavo „Abercrombie and Fitch“³. Dizaineriai puikavosi savo gaminiais, eksponuodami juos vitrinose, žavingi modeliai žvelgė gundomai pravėrę lūpas. Didžiuliame plakate, reklamuojančiame naujus madingus kvepalus, susivėlusi šviesiaplaukė atrodė kenčianti nuo aistros.

- Antra vertus, - tęsė savo litaniją taksistas, - Amerika labai suvaržyta. Ji visur bruka seksą, seksą ir dar kartą seksą, bet lieka nusivylusi seksu. Seksas ją žeidžia. Labai keista. Labai.

² Italijos mados namai.

³ Mažmeninės prekybos tinklas.

- Tikra tiesa. Vis dėlto ta laida... - Keitė pa-
žvelgė į radijo aparatą. - Ji nevaldoma. Nieka-
da jos nesiklausau. Kartą mūsų biure užvirė
ginčas dėl šios laidos vedėjo. Vienas padėjėjas
klausėsi jo per radiją prie savo stalo. Už tai jo
vos neatleido. Prie gretimo stalo sėdinti moteris
pasiskundė dėl nepalankios darbo aplinkos.

- Kur jūs dirbate?

- Leidykloje. Aš knygų redaktorė.

- Labai garbinga profesija. Aš mėgstu skaityti.
Mano sūnus taip pat. Nuolat įkišęs nosį į
knygą. Jis gavo stipendiją universiteto studi-
joms.

Keitė nusišypsojo išgirdusi pasididžiavimo
gaidą.

- Jis nori tapti rašytoju.

- Mano draugas yra rašytojas. Jis parašė
„Šakalo fiestą“.

- Žinau tą knygą! - šūktelėjo susijaudinęs
taksistas. - Skaičiau! Puiki knyga. Išties nuo-
stabi.

- Aš ją redagavau.

- Jūs įžymybė!

- Ne. Ne įžymybė. Net mano vaikas nėra
įžymybė. Nors romanas sulaukė gerų įvertini-
mų. Mano galva, kita jo knyga turėtų būti dar

geresnė. Jei jis kada nors ją užbaigs.

- Galiu sakyti, kad jus pažįstu? - paklausė taksistas.

- Žinoma.

Keitė atsilošė, o laidos vedėjas toliau malė liežuvio. Retkarčiais jo tiradą pertraukdavo pyptelėjimas. Ji papurtė galvą. „Kaip kas nors gali pakęsti tą vyruką?“

- Sustokite štai ten, - Keitė parodė į namą, kuriame gyveno Deividas. - Nustebinsiu draugą, atvežiau naują „Gotham“ numerį, kuriame išspausdintas interviu su juo. Žurnalistas neabejotinai juo žavisi.

- Taigi jūs jam labai gera mergina, panele. Staigmenos - tikrai puikus dalykas. Aš labai mėgstu stebinti žmoną. Kartą parnešiau jai tris tuzinus rožių - tris tuzinus. Ji net apsiverkė iš laimės.

Keitės akys paplūdo ašaromis. Pati nežinojo kodėl, bet ją visada sujaudindavo pasakojimai apie kasdieniame gyvenime parodytą meilę.

Taksistas paspaudė skaitiklį, šis sutarškėjo, dzingtelėjo ir išspjovė čekį. Keitė ištiesė vairuotojui dvidešimt dolerių.

- Gražos nereikia.

- Ačiū. Gražaus jums vakaro. Telaimina jus

Dievas.

- Ačiū. Ir jus. - Keitė nusišypsojo galvą kin-kuojančiai statulėlei ant prietaisų skydelio ir išsiropštusi iš taksi patraukė į Deivido namą. Ją įleido durininkas.

- Labas vakaras. - Jis linktelėjo Keitei.

- Labas, Henri. Kaip jaučiasi žmona?

- Jai geriau, ačiū. Pasak daktaro, procedūros padeda.

- O, puiki naujiena. - Keitė didžiavosi savimi, kad atsimena durininkų ir maisto parduotuvėlių savininkų, taip pat riestainių pardavėjo ir žemaūgio senuko, kiekvieną dieną vedžiojančio terjerą netoli jos namų, vardus. Tėvas sakydavo, jog galima pragyventi gyvenimą taip nieko ir nepažinus arba pažįstant visus. Keitei patiko žinoti visų vardus ir ką nors svarbaus apie kiekvieną sutiktą žmogų. Taip Manhata- nas atrodydavo šiek tiek mažesnis.

Ji spustelėjo lifto iškvietimo mygtuką ir pakilo į septintą aukštą. Deividas buvo tobulas vaikas. Protingas, šmaikštus, neįtikėtinai išvaizdus. Kada nors jis taps įžymus. Keitė neabejojo, jog kita knyga ir bus laiptas į šlovę.

Jų santykiai užsimezgė tik atidavus spausdinti pirmąją knygą. Tačiau abipusė simpatija ru-

seno visą laiką, kol knyga buvo redaguojama. Leidyklos darbuotojai pastebėjo abipusę trauką. Leslė, geriausia Keitės draugė, taip pat redaguojanti knygas, pareiškė, kad Keitė – laimingiausia knygų redaktorė Manhatane, nes jai teko laimėti dirbti su vyru, primenančiu „Brooks Brothers“⁴ modelius – ir dar turinčiu galvą ant pečių. Aistra įsiliepsnojo per iškilmingą vakarienę sulaukus pirmųjų knygos apžvalgų – visos jos buvo teigiamos. Nuo to laiko jie nesiskyrė.

Atsivėrė lifto durys ir Keitė nuėjo prie 7 B buto durų. Įkišo raktą į spyną ir įžengė vidun. Deivido stilius, kaip Keitė pasišaipydavo, buvo „elegantiško vienišiaus“ – interjere dominavo tamsus žvilgantis medis, intymią atmosferą kūrė ruda oda, ant sienos kabančios nespalvotos nuotraukos sidabriniais rėmeliais tapo stilių paryškinančiais akcentais. Bute tvyrojo prieblanda, nes degė tik blanki lemputė: Keitė ėmė spėlioti, ar Deividas namie. Jau ruošėsi šūktelėti jį vardu, kai žvilgsnis už kai ko užkliuvo. Atidaryto „Kristal“ šampano butelio. Dviejų krištolinių taurių, kone tuščių, dugne

⁴ Seniausias JAV vyriškų drabužių parduotuvių tinklas.

tingiai plūduriavo šampano burbuliukai. Vienos taurės kraštas buvo suteptas lūpų dažais. Raudonais. Ne Keitės atspalvio.

Nors kojos ėmė linkti per kelius, Keitė tikino save, kad yra milijonai galimų paaiškinimų. Geriausia jo vaikystės draugė Džudė galėjo atvažiuoti į miestą pavakarieniauti. Galbūt jis linksmina seserį. Tačiau mintyse garsiai suskambo žodžiai, kuriuos Keitė pasakė Deividui prieš išeidama iš jo buto šįryt. „Šįvakar nepasimatysime. Užtruksiu darbe, paskui turiu susitikti su agentu, išgersime po kokteilį.“

Tačiau vėliau Keitė susitiko su „Gotham“ redaktoriumi ir gavo iš jo šviežutėlį žurnalo numerį. Išgėrusi po kokteilį su agentu ji pasidavė akimirkos impulsui ir nusprendė taksi atvažiuoti pas Deividą.

Drebėdama ir jausdamasi lyg kvaiša Keitė klupčiodama, kone apgraibomis pasiekė miegamąjį. Ir štai jis, nuogas, pusiau styrančiu peniu, skubiai tempiasi kelnaites. O štai ir *ji*, karštligiškai grūdanti juodą nériniuotą liemenėlę į rankinę.

Leslė.

Keitė apsigrėžė ir rydama sukilusią tulžį išbėgo....